

"Skub eller træk?"

Klumme "nr. 18" af Trine Gadeberg

Er der andre end mig der har svært ved at fatte, hvorfor man konsekvent trækker i en dør, når der tydeligt står SKUB på håndtaget. Det er ikke bare hver gang. Det er hver eneste gang. Noget så simpelt kan åbenbart være så svært. Skyldes det stædighed. At man nægter at lade en dør bestemme hvordan man skal gå ind eller ud af en forretning. Eller er det fordi kommandoen er for svær for os? Ville det blive nemmere hvis man konsekvent byttede dem rundt? At når der står SKUB, så ved vi per automatik, at nu skal der så trækkes i stedet for?

Vi kender jo godt ordet træk i forvejen. Vi bruger det jo hver dag når vi skal trække ud i toilettet. Men det system har vi jo fattet. Måske er det fordi der ikke står noget på toilethåndtaget?

Det samme gælder med dankortet. Det er så svært at vende det rigtigt i diverse automater og endnu værre er det når vi skal bruge chippen i stedet for magnet strimlen. Jeg står stadig og fedter rundt med det.

Fortsættes →

Når jeg så skal passere storebælt og skal betale ved broen. Så kommer jeg altid for langt væk fra betalingsautomaten så jeg er nødt til at bakke, for derefter at forsøge at køre tættere på lugen igen. Og så er jeg stadig for langt væk og hænger nærmest halvvejs ud af vinduet. Ind med dankortet, ud med det igen, fordi det vender forkert. Ind med dankortet på ny. Være hurtig til at gribe efter billetten så den ikke flyver væk. Få sig selv bøvlet tilbage fra vinduet og ned på sædet igen. Placere dankortet i pungen for ikke at glemme det. Vinke undskyldende i bagspejlet til de biler der holder i kø og er ved at være at være godt trætte af mig. Sætte bilen i første gear, lukke vinduet op. Og så kan man køre over. Det er jo nærmest en hel videnskab.

Vores hjerner, eller i hvert fald min, har åbenbart meget svært ved de skrevne kommandoer. At omsætte det til noget brugbart i hjernen. Sådan har jeg det med brugsanvisninger i det hele taget. De værste af slagsen er dem fra IKEA. Der skal man altså have en psykolog ved side, der nænsomt kan guide ægtepar igennem sådan en prøvelse så de ikke ryger i totterne på hinanden.

Fortscætttes →

Trine Gadeberg

Det eneste jeg virkelig i grunden kunne tænke mig en brugsanvisning på, det er hvordan man åbner en ny tandbørstepakning. Det er edder hyle mig svært. Jeg har engang skåret mig i fingeren fordi jeg rev og slev så jeg var helt blå i ansigtet. Og mine små pøsefinger kæmpede en kamp. Mon ikke snart de opfinder en ny form for emballage til sådan en lille børste.

Hvor mange har ikke også prøvet at læne sig op ad en dør man tydeligt kan se der står nymalet på ?

Jeg kunne jo blive ved med de små eksempler der volder os så mange kvaler.

Men jeg vil ikke trække mere ned over hovedet på jer. I skal jo også kunne trække vejret og bruge hjernen til den simple kommando det er at blade om på den næste side i avisen.

Af Trine Gadeberg

Sanger og revyskuespiller

Trine Gadeberg